

LAIVAS

No. 40. Metai VII

Rugs.-Sept. 24, 1927

DFSR valet.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XVI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

EFEZ. 3, 13-21.

BROLIAI, Prašau, nenusiminkite dėl mano sielvartų už jus, kurie yra jūsų gyrius. Todel aš klaupiuos ant kelių prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje gauna vardą, kad Jis duotų jums sulig savo garbės turtais sustiprėti jėga per Jo Dvasią ir vidujinį žmogų, kad Kristus tikėjimu gyventų jūsų širdyse, ir kad jūs butumėte išišaknyję ir sutvirtėję meilėje, kad galėtumėte suprasti draug su visais šventaisiais, koks yra platumas, ilgumas, aukštumas ir gilumas, taip pat pažinti perviršijančią visokią žinojimą Kristaus meilė, kad butumėte pripildyti viso Dievo pilnumo. Tam gi, kurs savo veikiančia mumyse jėga gali padaryti be palyginimo daugiau, kaip prašome ar išmanome, Jam tebunie garbė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visų amžių kartas. Amen.

E v a n g e l i j a .

LUK. 14, 1-11.

ANUO metu, Jėzui įeinant į namus vieno parisiųjų vyriausiojo subatoje valgyti, atsitiko, kad jie tykojo Jo. Štai Jo akvaizdoje stovėjo vienas žmogus sergąs vandens liga. Tuomet Jėzus atsiliėdamas į įstatymo žinovus ir parisiėjus tarė: Ar valia subatoje gydyti? Bet jie tylėjo. Tai Jis ėmė jį, pagydė ir paleido. Atsiliėdamas gi į juos Jis tarė: Jei kieno jūsų asilas ar jautis įkrinta į šulinį, ar ne tuoia subatos atenoje jį ištraukia? Ir į tai jie negalėjo Jam atsakyti. Patėmijęs, kaip pakviestieji rinkosi sau vyriausias vietas prie stalo, Jis pasakė priliginimą ir jiems tarė: Pakviestas į vestuves, nesisėsk vyriausioje vietoje, kad kartais nebutų pakviesta garbingesnio už tave, kad tas, kurs tave ir jį kvietė, atėjęs, nesakytų tau: Užleisk šitam vietą! Tuomet tu turėtumei nuraudęs sėstis žemiausioje vietoje. Bet būdamas pakviestas eik ir atsisėsk žemiausioje vietoje, kad atėjęs tas, kurs tave kvietė, tau sakytų: Prieteliau, slink aukščiau! Tuomet tau bus garbės akvaizdoje sėdinčių draug prie stalo. Nes kiekvienas kurs save aukština, bus pažemintas, ir kurs save žemina, bus paaukštintas.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

Tikėjimo Dvasia

Maldos Apaštalytei paskirta spalių mėnesyje melstis, kad tikėjimas didėtų, įsivyrautų, kad tikėjimo dvasia apimtų visuomenę.

Pasvarstysime tą reikalą plačiau.

Kalbėdami apie pasaulio dvasią, tikėjimo dvasią ir t.t. išsireiškiame bendrąjį kieno nors nusistatymą, nusiteikimą. Kas rupinasi vien materiale savo gerove, pamiršdamas savo sielos reikalus, sakome — tasai žmogus yra materialistinės dvasios. Jo bendrasis nusiteikimas, jo mintis atkreipta vien į pinigą, garbę, džiaugsmus. Jisai savyje palaiko pasaulio dvasią, jos vadovaujamas veikia.

Sugedusio, materialistinio-gi pasaulio dvasia yra griežtai priešinga tikėjimo dvasiai, nes skiriasi tiksluose. Pasaulio dvasia nustato žmogų siekti turto, garbės, džiaugsmų kaip galutiną žmogaus tikslą ir laimės, o tikėjimas sako, kad visa tai yra priemonė amžinajai laisvei pasiekti.

Pašaulio dvasia, nukreipdama žmogų nuo amžinosios laimės ir garbės siekimo, atkakliai kovoja su tikėjimo dvasia, t. y. tikėjimu negyvenantieji žmonės kovoja už savo pozicijas su ištikimais Dievo tarnais.

Kas yra tikėjimas?

Kuomet kas nors žinantis tiesą pasako ją mums, mes jam tikime, nors dažnai tos tiesos kiaurai nesuprasdami, bet tikime užtai, kad tiesos pranešėjai yra teisingas žmogus ir žinome, kad jis

nenori mus suklaidinti. Tai žmogiškas tikėjimas. Pavyzdžiui, vyras pilnai tiki virėjų nurodymams iš kokių miltų kokie pyragai iškepami ir t.t.

Yra pasaulyje didelių tiesų, vos pasiekiamų žmogaus protui. Gabesnieji suranda naujas gamtoje tiesas, jas paskelbia, įrodo ir mes jiems tikime. Tai mūsų prigimtinis tikėjimas.

Nors žmogaus protas gali pasiekti, sužinoti Dievo esimo tiesą, bet kitų tiesų — painesnių nebutų sužinoję žmonės, jeigu patsai Dievas nebutų jų žmonėms apreiškęs, pav., kuno iš numirusių atsikėlimą.

Tikėdami Dievo apreiškimui, mes turime antgamtinį tikėjimą. Kaip kiekvienas veiksmas, dažnai antrinamas, pavirsta mūmyse į paprotį, taip ir dažnai pareikšdami savo antgamtinį tikėjimą įgauname tikėjimo paprotį, kitaip tikėjimo dorybę.

Taigi, tikėjimas yra antgamtinė dorybė Dievo mums suteikta, kuria tikime visoms Dievo apreiškėtomis tiesoms.

2. Tikėjimo Pagrindas.

Žmogiškas, prigimtinis tikėjimas turi pagrindu kito žmogaus pasakymą. Anas, daugiau išmanydamas, mums nurodo į mums iki tol nežinomas tiesas, ir mes tikime. Pav. mokslininkai tvirtina ir buk jau praktikoje panaudota elektro-magnetinėmis bangomis sustabdyti belekenčio orlaivio inžiną ir patį orlaivį nukelti iš dausų žemėn. Tas mums atrodo galimu dalyku ir mes ti-

kime mokslininkams.

Dieviškosios tiesos viršija žmogaus protą, jų žmogus nebutų nei kuomet nesužinojęs, jeigu pats V. Dievas nebutų apreiškęs. Visiems žinoma tiesa, kad Dievas yra vienas, bet yra trys dieviški asmenys: Dievas Tėvas, Dievas Sunus ir Dievas Šventoji Dvasia. Trys asmenys, o vienas Dievas. Tai Švenčiausios Trejybės tiesa, kurios negali mūsų protas pilnai suprasti, bet mato galimumą ir tiki Išganytojo apreiškimui.

Tikėjimo srityje pagrindas tikėti nėra koks nors žmogus, tvirtinąs tiesą, bet patsai Dievo apreiškimas tosios tiesos. Žinome, kad Dievas begaliniai yra tobulas. Jisai negali klysti, nes klaida yra ko nors nežinojimas, yra yda. Dievas neturi ydų. V. Dievas yra begaliniai išmintingas ir visa žinantis. Jisai susvarstė atomų kiekybę ir milžiniškų žvaigždynų užbrėžė kelius. Visa gamta savo esimą ir savo tiesas turi iš Tverėjo rankos. Gamtos tiesas sužinodami, atrasdami, randame naują Dievo išminties įrodymą.

Bet dvasinis žmogaus gyvenimas siekia auksčiau negu visa matomoji gamta, — žmogus siekia amženybės. Amžinųjų tiesų negalime išskaityti iš gamtos reiškinių, kur viskas mainosi, bet galime gauti ir tikrai gavome nuo V. Dievo.

Išganytojas, Jėzus Kristus, savo paskelbtomis ir įvykusiomis pranašystėmis, padarytais stebuklais, begalo kilnių nežmogišku mokslu įrodė, kad Jisai yra V. Dievo žadėtasis žmonių Atpirkė-

jas, Mesijas. Jisai įsteigė savo Bažnyčią, kuriai vadovauti paskyrė šv. Petrą ir jo įpėdinius. Bažnyčios užduotis, tikėjimo žvilgsniu, — nurodinėti žmonėms į apreiškėtas Išganytojo tiesas, per tai kelti dorovingumą ir vesti žmones į išganymą.

3. Tikėjimo privalumai.

Priimdami už tikriausią tiesą visa, ką V. Dievas teikėsi apreiškėti ir per savo Bažnyčią mums patiekė kaipo tikėtiną dalyką, mūsų tikėjimas remiasi Dievo autoritu, Dievo neklaidingumu, Dievo gerumu. Todėl tasai tikėjimas yra nuoširdus, paprastas, vientisis, bet kartu tvirtas, nepajudinamas.

Kuomet daugiau apsvarstome tikėjimo tiesas ir tąjį, kuris tą tiesą yra patiekęs žmonėms, užsidega šventu uolumu žmogaus širdis; norėtum, kad visi pažintų tikėjimo tiesas, kad visi elgtųsi sulig jų, kad visi būtų išganyti. Tų šventų įsitikinimų sutvirtinta žmogaus valia pasidaro nepergalima. Tikėjimas veda tuomet žmogų per visus vargus ir jis pergali sugedusį pasaulį. "Ta yra pergalė, kuri pergali pasaulį, — jūsų tikėjimas" (I Jon. 5. 4).

Tikėjimo kilnumas.

Žmogiškasis tikėjimas praplečia mūsų žinojimo ribas. Patys visko neištirsime. Todėl pasitikime virėjams valgių gaminime, astronomams — žvaigždžių kelių aprašyme, inžinieriams, — tiltų tiesime, gydytojams, — ligų gydyme ir t.t. Vienok tiems netikime, jeigu ima pasakoti ne iš savo specialybės. Virėjams netikime, kuomet jie ima išvad-

žioti žvaigždžių atstumą bei savytarpe įtaką, nei gydytojams, kuomet jie imasi advokato darbo. Tą gerai skirdami, naudojamės mokslininkų autoritu toje srityje, kurią jie pažysta. Bet jeigu mes net žinovams netikėtume, tuomet labai pasunkėtų mūsų žmogiškas gyvenimas.

Kur kas kilnesnis yra religijos srity tikėjimas. Čia amžinąsias tiesas apreiškė V. Dievas. Jam netikėdami, save aukščiau už Dievą statytume, it sakydami, buk Dievas pamelavo. Kadangi V. Dievas yra mūsų amžinoji laimė, — Jam netikėdami, negalėtume nei Jo pasiekti. Tikėjimas Dievui todėl yra būtinoji sąlyga būti išganytais. Kas nori būti išganytas, turi Dievo apreikštoms ir per Kristaus Bažnyčią patiektoms tiesoms tikėti. Kas-gi netiki, tas jau pasmerktas” (Jon. 3, 18).

6. Tikėjimo dvasia.

Tikėjimas, kaip dieviškoji dorybė, apima visą žmogaus gyvenimą. Tikėjimas nurodo, kad visa, ką tik darome, gali mums patarnauti amženybei.

Vengdami todėl blogumų, ydų, nusikaltimų, o stiprindami savyje gerąsias budo puses, įgydami šventų gerų papročių-dorybių, pasidarome naudingi ne

vien sau, bet ir plačiai visuomenei. Teisingas žmogus džiaugiasi galėdamas gerą daryti. Jo visas gyvenimas pagrįstas tikėjimu, per tikėjimą jis trokšta galimai arčiau stoti prie Išganytojo, jam panašėti. Tinka todėl posakis “teisusis iš tikėjimo yra gyvas” (Rom. 1. 17).

Mūsų laikais daug yra pavojų tikėjimo dorybei. Bedieviai organizuotai puola tikėjimo tiesas. Jie negali įrodyti klaidos, bet savo pašiepa, panieka atbaido mažesnio tikėjimo žmones nuo Kristaus ir Jo Bažnyčios. Katalikams žmonėms, mylintiems Išganytoją, verta peržvelgti tikėjimo tiesas, sutvirtėti tikėjimo dorybėje, išsiaiškinti abejones, gyventi krikščioniškai. Negalima kartu tarnauti Dievui ir velniui. Jeigu kas eina su V. Dievo priešais, jeigu jiems kas pagelbsti jų draugijas, jų laikraščius remdamas, jų apmaudos pilnas knygas skaitydamas, gali būti tikras, jei nemes to daręs, nebus kartu su Kristumi, nepasieks Dangaus. Neapgaudinėkime patys savęs. Bet pasistengkime, kad tikėjimo dvasia apimtų pirmiausiai mūsų širdis, paskui mūsų šeimynas, visuomenę ir visus žmones, kad visi pažintų, kaip gera ir malonu V. Dievui tarnauti.

Intronizacijos Istorija

Intronizacijos apaštalas yra Kongregacijų šv. Širdžių Jėzaus ir Marijos vienuolis Tėvas Mathes Crawley-Boevey kilmės iš Permijos Pietų Amerikos. Kongregacijoje budamas susirgo neišgydoma širdies liga ir 1907 metais bu-

vo išsiųstas Europon gydytis. Budamas Prancijoje nuvyko ir Paray-le-Monial (ton vieton kur gyveno šv. Margarita Marija) atlankyti kopltytėlę, kurioje šventoji apturėjo daugiausiai šv. Širdies apreikimų. Atvyko čia išmelsti sau

nestebuklingo išgijimo, bet gilesnę šv. Širdies meilę ir malonę mirti kaip kunigas. Nespėjęs dar atsiklausti kopytėlėje ir pradėti melstis pajuto nepaprastą atmainą — pranyko galvos ir širdies skausmas ir paliko suvis sveikas. Nepaprastus tos valandos jausmus pats negalėjo išreikšti, bet negali būti abejonės, kad kartu su stebuklingu išgijimu apturėjo kartu ir taip didį šv. Širdies meilę, kokia tik žmogiška širdis gali jausti. Tą patį vakarą, atliekant šventąją valandą, pati šv. Širdis apreikė jam tą brangų ir galingą meilės projektą nugalėti visą pasaulį, pradėdant nuo pavienių šeimynų ir parodė visą intronizacijos planą kaip kad šian die yra praktikuojamas.

Iš čia nuvyko tiesiog Romon gauti šv. Tėvo Pijaus X leidimą.

Išklausęs jo pasakojimus ir prašymą šv. Tėvas atsakė: “Ne, mano su nau! ne! aš tau nepaveliju”

“Bet, Šventasai Tėve!”...

“Ne! aš neduodu tau leidimo” — atkartojė šv. Tėvas, linksmai šypsodamasis ir ištiesdamas savo rankas link Tėvo Matheo, “Aš įsakau tau tai daryti! ar supranti? Aš ne tik leidžiu, bet įsakau tau paaukoti savo gyvybę dėl šio švento darbo, kad gelbėjus visuomenę. Tai nepaprastai kilnus yra darbas. Pašvęsk jam visą savo gyvenimą”. Tuomi šventa jo misija buvo užtvirtinta ir Tėvas Matheo kaip šv. Paulius apaštalas pasiryžo užkariauti visas tautas dėl šio švento maldingumo.

Įsitikrinęs savo apaštalytei, jis gryžo . Pietų Ameriką pradėti savo darbą.

Bet tai nelengva buvo. Pirmoje pradžioje net pats vyskupas mažai pritarė. Jiems šios pamaldos atrodė vien naujanybė ir teturinčios maža vertės. Pirmi jo talkininkai buvo mažos 8-10 metų amžiaus **mergaitės**, išrinktos iš Kongregacijų vedamų pamaldingesnių Serų mokyklų.

Viena panašių mokinių nepaprasto maldingumo pažadinta, prašė savo tėvų, kad už jos gerą pasižymėjimą moksle ir pasielgime būtų kaip dovana leista jai 3 kartus savaitėje pasidaruoti iki 11 arba 12 valandos nakties. Pradžioje tėvai nesutiko, bet kelis kartus su užsispyrimu panaujinus jai savo prašymus, galutinai sutiko. Ir kas pasirodo: mažoji apaštalas leistąjį laiką suvartojo šimtus laiškų rašyti šio pamaldumo skelbimui. Visą rašymo laiką klupojo ant akmens, kuris kai kada, net susikruvindavo nuo subraižytų jos kelekų. Panašus apaštalytės darbas, pažymėtas meile ir savęs atsižadėjimu, negalėjo palikti be gausių vaisių. Vienas jos laiškų pasiekė net Tokyo (Japonijoje) vyskupą. Manydamas, kad tai yra laiškas kokios tai didelės ponios, atsakydamas savo laiške pavadino ją garbingu vardu “Madame la Marquise”. (ponia grapiene). “Kaip gražus pamaldumas apie kurį Jus rašote man savo laiške! Visų mano misionierių ir visų mano tikinčiųjų vardu dėkoju Jūsų Ekscelencijai, kad suteikėte man žinių apie jį. Dabar jau intronizacija Japonijoje įsteigta. Aš tikiu, kad trumpu laiku liks ji įvesta kiekviename mūsų tikinčių šeimynų name.”

Tretininkų Žinios.

KRYŽIUS.

Vargų, nelaimių žmogus niekuomet nenori sau, nes žmogaus širdis nori laimės ir prie jos veržiasi. Suerzintas kartais save ir kitus keikia, linkėdamas įvairių nelaimių, bet ir tai dažniausiai atsitinka be minties, be supratimo to, ką sako.

Gerai žinome, kad visas gyvenimas yra išpintas rožėmis ir erškėčiais, — kilniais džiaugsmiais ir skaudžiais sielos skausmais. Kaip artistas paveikslą piešdamas, nevengia stambių šešėlių, kad paveikslas pasirodytų visoj grožybėje, taip gyvenimo skausmai, kryžiai dabina tinkamai suprasti ir priimti žmogaus sielą. Jeigu iš kiekvienos net karčios gėlės bitė saldų medutį semia, juo labiau žmogus gali iš kiekvieno gyvenimo įvykio sau semti tinkamos naudos.

Vargų, kryželių prislėgti dažnai pamirštame ieškoti suraminimo ir atvangos pas Tą, kuris didžiausius vargus supulius iškentėjo už mus ir mūsų vargus pašventė — Jėzų Kristų. Ne veltui Jo kryžiai dabina mūsų gyvenamuosius namus. Jie yra nuolatinis Jėzaus meilės priminimas, Jo skaudžios kančios išraiška.

Išsigilinkime ir pažinkime, del ko Jėzus norėjo taip baisiai kentėti. Tą Jisai padarė, kad žmonėms sugrąžintų teisę į Dangų, kad mums nurodytų, kaip reikia kentėti už savo kaltes, jeigu Jisai nieko nekaltas tiek daug kentėjo už visus mus. Jėzus pasakė: „Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums, jei kviečių grudas nekris į žemę ir nebus apmiręs, jis pasilieka vienas, jeigu gi jis bus apmiręs, jis neša daug vaisiaus“ (Jon. 12, 24). „Aš gi kuomet busiu pakeltas aukštyn nuo žemės, visa patrauksiu prie savęs.“ (Jon. 12, 32).

Išganytojas pasirinko žmonių atpirkimui skaudžiausią ir gėdingiausią kry-

žiaus mirtį. Tąja mirtimi Jėzus norėjo mus sutvirtinti, kad nei baisiausios mirties nebijotume, jeigu to V. Dievas nuo mūsų pareikalautų. Dievo valios išpildymas turi būti svarbiausias mūsų gyvenimo reikalas, nesibijant del Dievo nukęsti net gėdingiausios mirties.

Jėzus Kristus mirė ant kryžiaus, pakeltas nuo žemės, kad žmonių akis atitraukus nuo tos purvinos doriniai žemės, kad žmonių širdis pakėlus aukštyn. Jėzaus mirties vaisius buvo begalinis visiems žmonėms, o Išganytojui — amžinas dėkingumas ir garbė. „Jis pats save pažemino, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus. Todėl ir Dievas išaukštino jį ir dovanojo jam vardą, viršesnę už visus vardus. (Pilip. 2, 8-9).

Jėzaus mirtis turėjo įvykti ant kryžiaus, nes į tai pats Išganytojas nurodė: „Ir kaip Mozė pakėlė aukštyn žaltį tyruose, taip turi būti aukštyn pakeltas žmogaus Sunus, kad kiekvienas, kurs į jį tiki, nepražutų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.“ (Jon. 3. 14-15).

Supratę artymiau, kodėl Jėzus Kristus norėjo kentėti ir mirti ant kryžiaus, pasirupinkime savo vargus, savo kryžius Jo nuopelnais padabinti, už savo kokias bent buvusias kaltes atgailauti, kad visu tuom galėtume užganapadaryti V. Dievo teisingumui.

Gyvenimo kryželiai neprivalo mūsų sugniuždinti, bet mūsų mintį prie kentėčio Jėzaus pakelti ir mūsų širdį prie Jo sopulingos, pervertos širdies arčiau pastatyti.

Kryželiai, nors jie skaudūs būtų, jie yra gera mums proga lavintis daugelyje dorybių.

Gryninkime širdį, kad ji būtų verta nuolatos turėti savyje brangiausiąjį svečią — Išganytoją.

Uršulės Nelaimės

(Tąsa)

Čia jis, nieko neslėpdamas, išsipasakojo visą savo gyvenimą su visomis jo aplinkybėmis nuo laiko, kaip apleido tėvų namus. Uršulė jo klausė su visu savo prielankiu gerumu ir, jam paibaigus kalbėti, tarė —

“Tavo vargšė motina daug kentėjo del tavo jaunystės kvailysčių, nes nuoširdžiai tave mylėjo.”

“Ir aš ją mylėjau,” atsakė jis liudnai. “Aš turėjau viltį sugrįžti kada nors pas ją ir savo geru, atmainytu pasielgimu paguosti jos širdį ir užtrinti jos atmintyje praeitį. Staiga jos mirtis buvo didžiausia nelaimė, kuri neleido man jos daugiau matyti.”

“Bet aš galiu tave užtikrinti, kad ji mąstė apie tave iki paskutiniam savo atsidusimui ir tavo vardas, tai buvo paskutinis jos mirštant ištartas žodis.”

Frulardas nulenkė savo galvą ir parėmė ranka, tuom tarpu dvi stambios ašaros nuriedėjo per jo skruostus.

“Tavo susigraudinimas labai daug kalba apie tave”, tarė, valandėlę patylėjęs, Uršulė. “Aš matau, kad tavo širdis yra gera kaip ji buvo pirmiau.”

Taip kalbėdama, ji numovė nuo savo piršto vieną tų žiedų, kuriuos tame Francijos krašte vadina “santaika” ir tarė, giliai sujudinta:

“Jis yra tavo motinos šliubinis žiedas ir teisėtai tau priklauso.”

Jaunikaitis, paėmęs jį į savo rankas, atidarė, kad pamačius pirmąsias savo tėvo ir motinos vardų rades ir jų

sutuoktavių dieną, kurios buvo iškirstos viduje. Po to pabučiavo žiedą su pagarba ir sugrąžino Uršulei, sakydamas.

“Turėk, jį sau! Tu esi vertesnė jį nešioti negu aš. Bet jei aš tau bučiau kame nors reikalingas, pasiusk man šį žiedą per pasiuntinį, kuris tau pirmasis pakliūs, o aš, kiek tik galėdamas greičiau, pasitengsiu buti šale tavęs.”

“Neduok, Dieve, kad man reikėtų ieškoti tokios pagalbos,” tarė Uršulė, maudama žiedą atgal ant piršto. “Bet, jei reikėtų, aš pasitikiu tavim, savo artimiausiu ir brangiausiu gimine.”

Apsimainęs dar keliais draugiškais, nuoširdžiais žodžiais, jaunas karininkas, įspėdamas Uršulę vartoti daugiau atsargumo, apleido jos namus.

SKYRIUS VI.

Joannos Sutuoktuvės.

Jonui Frulardui išėjus, Uršulė tuojaus pasirupino prisitaikinti prie jo įspėjimų. Ji išsikraustė visiškai iš frontinio kambario, kuriame iki šiolei paprastai dirbdavo. Dabar ji pasirinko mažą, siaurą ir beveik tamsų kambariuką, kurio langas buvo į užpakalinį sodelį.

Nuo šio laiko pasivaikščioti su vaikučiais eidavo tarnaitė Ona. Ji taip pat atlikinėjo ir įvairiausius naminiems reikalingus pirkinius. Mažoji Marytė beveik kasdien vaikščiojo pas savo motinos senas, sergančias drauges ir jas ramino.

Kaip Frulardas buvo sakęs, viešasis kaltintojas ištikrųjų įtikėjo į Lefor-

tiens ligą rauplėmis, atsisakė tat ją išklausinėti privačiai ir toliau visiškai ją pamiršo.

Pilietis Šeduba turėjo daugiau savo reikalų. Jo širdyje, kuri buvo subjaurinta visokia nedorybe, ant visų aistrų viešpatavo godumas. Jo puolimai tatau buvo kreipiami dažniausia prieš turtinigus arba šiaip gerai pasiturinčius žmones.

Jis sugebėdavo pastatyti juos tokioje padėtyje, kad jiems labai brangiai prisieidavo apmokėti savo laisvę ir net gyvybę, arba privilegiją slėpti pas save savo gimines ir gerus prietelius. Dažniausia jis jų nuosavybę nusavindavo "valstybei", kuria paprastai budavo jis pats, nes iš nusavinimų sau daugiausia pasisavindavo.

Jam neužteko, kaip Bobespierr'ui, francuzų revoliucioninio komiteto galvai, pasisotintų praliejamu krauju, jis pasirupindavo ir materijaliai gerai savo asmenį aprūpinti.

Giliotina (mašina nukirsti žmogaus galvą) veikė nuolatos miestuose, pavestuose jo priežiurai. Ji visuomet riogsojo žymiausioje miesto vietoje. Kuomet pritrūkdavo turtuolių ir kilnesniųjų žmonių galvų, tuomet jis paimdavo tokius, kurie kaip nors jam puldavo į akį. Jis buvo labai rupestingas, kad budeliui netektų tinginėjauti.

Taigi terroras (įbauginimas) viešpatavo šioje Francijos dalyje kaip ir kitur visur. Keldamas ryte žmogus abejojo, ar teks da gulti vakare į savo lovą.

Nors baisiausia priespauda-tyro-

nystė visur tuomet viešpatavo Francijoje, vienok pasišventę kunigai, slapta prasprudę iš savo ištremimo į svetimas šalis, sukinosi visur po Franciją. Jie rupinosi suraminti persekiojamus katalikus ir teikti jiems religinę pagalbą.

Didesnis ir baisesnis buvo jiems pavojus, tuo su karštesniu uolumu ir pasišventimu jie pildė savo pasiuntinybę.

Kunigai Laža ir Galius, susijungę meilės ryšiais kaip du broliu, abu kartu skubiai lankė Beretonijos kaimus, miestelius ir miestus, visur krikštydami kūdikius, sutuokdami susižiedavusius, apsupindami ligonis, aplankydami net kalėjimuose sugrūstus; jiems teikdami paskučiausią religinę pagalbą, nekartą palydėdami į nugalabinimo vietą ir tenai teikdami absoliuciją paskutinėje gyvenimo valandoje.

Kada tik jie atkeliaudavo į Tregį, visuomet rasdavo sau geriausią ir nuširdžiausią prieglaudą pas Uršulę Lefortienę.

Uršulė gyveno dabar beveik visiškai nuo pasaulio užsidarius. Labai mažai kas ją lankydavo. Kartais apsilankydavo daktaras, giminaitis Frulardas, na ir įvairūs keliaujanti pirkliai.

Tokiose aplinkybėse josios dievotumas smarkiai išaugo ir sustiprėjo.

Tų pasišventusiųjų kunigų atsilankymas teikdavo jai daug džiaugsmo.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

Prancūzų geležinkeliečių katalikų kongresas. Nesenai Paryžiaus bazilikoje visą naktį dežuravo 1200 geležinkeliečių, kurie ten priėmė vidurnakčio mišių komuniją. Dieną įvyko susirinkimas, kuriame buvo nušviestas tos organizacijos tikslas. Geležinkeliečių sąjunga nėra vien profesinė ukio sąjunga, bet ji rūpinasi taip pat Bažnyčios ir tėvynės gerove. Per pereinamus metus sąjungon dar prisidėjo 20 grupių; buvo surengti maldininkų traukiniai. Susižaviavimo pabaigoje susirinkusius prie altoriaus palaimino kunigas Neven, kuris pats buvo anksčiau geležinkelietis ir tik prieš keletą dienų buvo išventintas kunigu.

Belgų krikščionių darbininkų jaunimas. Vienas kunigas 1924 metais suorganizavo belgų katalikų jaunimo sąjungą, kurios skyriai paplito visuose krašto miesteliuose. Nesenai įvyko tos sąjungos susižaviavimas, kuriame buvo pranešta apie 1926 metų darbuotę, Krikščionių darbininkų jaunimo sąjunga darbuojasi daugiausia Volonijos krašto daly, nes Flamanuose yra atskira panaši organizacija, turinti 22,000 darbininkų ir 8000 jaunų darbininkų. Sąjungos tikslas yra tikybiniai, doriniai ir protiniai auklėti darbininkų jaunimą. Ji yra nepartinė organizacija. Sąjunga turi 350 skyrių įvairiuose Belgijos pramonės miestuose. Bendrame pramonės darbininkų skaičiuje 1,800,000 yra apie 500,000 jaunų nuo 14-21 metų darbininkų(ių). 1926 metais 5000 narių buvo padaryti 58 skyrių susirinkimai, 2047 dalyviams įsteigti 54 pratimai, parduota 1500 knygų. Taip pat buvo pastatyta apie 100 filmų iš darbininkų gyvenimo. Katalikų darbininkų jaunuomenės sekretoriatas vien Brusely suteikė darbo 250 žmonių ir 2350 asmenims išdavė pašalpų sumoje 950,000 frankų.

Belgų užsienių reikalų ministeris Van-

dervelde apie katalikų misionierius. Socialistų vadas Vandervelde, kalbėdamas parlamente dėl belgų užsienio politikos, puikiai įvertino katalikų misionierių darbuotę Kinijoje. Kai įvairių valstybių atstovai pasiūlė misionieriams išsikraustyti dėl pavojingų neramumų iš Kinijos gilumos į uostus, tai tuo pasiūlymu tuojau pasinaudojo visi nekatalikų misionieriai. Visi gi katalikų misionieriai pasiliko darbuotis vietoje, nepaisydami pavojaus.

Salzburge steigiamas katalikų universitetas. Laikraštis "Augsburg Postzeitung" praneša, kad nesenai įsisteigė "Vokiečių kultūros draugų sąjunga Salzburgo universitetui atgaivinti." Kaip žinoma, anksčiau Salzburge buvo benediktinų vedamas universitetas. Universiteto steigimo sumanymą palankiai sutiko ir Austrijos vyriausybė. Greitu laiku minėtos sąjungos ir benediktinų pastangomis bus įsteigtas teologijos fakultetas, kiek vėliau numatomi filosofijos ir teisės fakultetai.

Nauji Liuveno universiteto bibliotekos rumai. Per 500 metų Liuveno katalikiško universiteto sukaktuves buvo pašventinti nauji bibliotekos rumai. Tie rumai buvo pastatyti amerikiečių pagalba vietoje vokiečių kariuomenės 1914 metais sugriautos istorinės bibliotekos. Jie užima 3500 kv. metrų; fasadas turi 70 metrų ilgumo ir 50 metrų platumo. Bibliotekos rumai pastatyti sulig Amerikos architektoriaus M. Warren planu flamandišku 17 amžiaus renesanso stilium (iš baltų akmenų su plytomis ir smailiu prancūzišku stogu). Biblioteka galės sutalpinti 2 milijonus tomų. Jos pastatymas kainavo apie 20 milijonų frankų. Šiais metais bus pabaigti paskutiniai darbai.

Katalikų laikraštinių gyvenimas. Nesenai Antverpene įvyko belgų katalikų laikraštinių susižaviavimas, kuriame

kardinolas Roey buvo išrinktas garbės pirmininku. Žurnalistai nutarė prisidėti prie tarptautinės katalikų žurnalistų sąjungos.

Prancuzų katalikų rašytojų draugija įsteigė Paryžiuje informacijos biurą, kuris parupina rašytojams ir šiaip proto darbininkams tarnybas, o taip pat teikia įvairių žinių.

Rumunų mokslininkas apie Rytų ir Vakarų Bažnyčių suvienijimą. Prof. Chibu Onisifor savo neseniai išleistose knygose blogai kalbėjo apie katalikybę ir šv. Sostą. Tačiau Rumunijos senate svarstant konkordato sudarymą, tas pats profesorius pasakė kalbą, kurioje žymiu jo pažiūrų pakitėjimas. "Susiartinimas su Vakarų krikščionyste, sakė profesorius, "yra didžiausias mūsų tautos gyvenimo reikalas, kuris gali buti išspręstas Bažnyčių susivienijimu. Aš esu tikras, kad pati Dievo apveizda išrinko mus, rumunus, kad mes sutaukintumėm Rytų ir Vakarų Bažnyčias."

Meksikos maldininkai Romoj. Iš Romos rašoma: Rugsėjo 7 d. Šventasis Tėvas audiencijon priėmė 20 meksikonų maldininkų, kurie vyksta į Šventą Žemę. Maldininkų priešaky yra monsign. Gutifrez. Šventajam Tėvui maldininkus perstatė Durango arkivyskupas.

Kalbėdamas į maldininkus šv. Tėvas tarp kitko tarė:

"Jūs vykstate į Šventą Žemę. Tenai jūs rasite ir matysite ne vien Kalvariją, bet Atsimainymo ir Prisikėlimo kalnus. Gryžę namo irgi rasite Kalvariją. Bet pasitikėkite Dievu, kadangi jūs greitai sulauksite atsimainymo ir prisikėlimo — švento tikėjimo triumfo.

— Italijos mieste Bologna rugsėjo 7 d. prasidėjo italų Nacionalis Eucharistinis Kongresas. Kongresą atidarant įvyko įspudingos iškilmės.

San Francisco, Cal. — Prie šv. Igna-

cijaus kolegijos įkurta liuosojų meno kolegija. Tam tikslui pastatytas butas vertės 300,000 dol. Šion naujon kolegijon bus priimtos ir moterys klausytojos.

Meksika. Be teismo sušaudytas. Mieste Leon federalė kariuomenė puolė Tikėjimo Gynimo Sąjungos ofisus. Kaip kartas tuo laiku turėta mitingas.

Anot žinių, kareiviai suėmė mitinge pirmininkaujantį Flor. Alvarez, sekretorių Pedro Vargas ir apie 30 pašalinių žmonių, kurių tarpe buta ir moterų.

Pedro Vargas yra sušaudyto Salvador Vargas brolis.

Visi suimti buvo laikomi per dvi dieni. Po to Alvarez be jokio teismo sušaudytas. Moterys paliuosuotos, gi 17 vyrų atsiųsta į Mexico City. Iš čia jie bus paimiti salon Marias.

Baisus kankinimas. Anselmo Padilla San Juan'e, Jalisco, baisiai nukankintas.

Anot apturėtų žinių, federaliai kareiviai jį susekė savo ukėje melžiant karves. Nelaimingą žmogų kareiviai nutvėrė ir pradėjo kankinti. Pirmiausia kažkokiu senu piuklu nupiovė jam nosį. Paskui plėšė nuo veido kruvinas mėsas ir vertė jį šaukti "Tegyvuoja Calles!"

Pagaliau atplėšė kojų padų dalis priverstė jį eiti į kareivių stovyklą. Einant nelaimingasis apalpo, griuvo ir mirė. Taip jis ir paliktas begulys.

Bavarijos dvasininkų ukio sąjunga. Ši sąjunga įsteigta 1919 metais. Jos tikslas yra pradėti dvasininkams pašalpomis, paskolomis, drausti nuo ugnies ir mirties, steigti ligonių kasas, pristatyti bažnyčioms ir kunigams reikalingus baldus ir šiaip daiktus, statyti parapijų namus ir t. t. Sąjunga turi 4800 narių. Pereitais metais ji išdavė nariams paskolų 1,000,000 markių. Ligoninių kasose yra 78,000 markių. Kunigų mirimo kasa turi 56,000 markių. Daugelis vyskupų pagyrė šią kunigų sąjungą.

MUSŲ DARBAI

Per paskutinį Marijonų Kolegijos Remėjų Chicago apskričio susirinkimą sutarta šaukti pirmąjį M. K. Remėjų Seimą pabaigoje spalį (october) mėn. 1927 m.

Kolegijos Remėjų skyriai rankasi dau gumoje didesniųjų kolonijų. Jų veikimas galėtų būti daug žymesnis, bet artymiau nesusipažinus, nenusistačius bendrųjų žingsnių, sunkiau kilnųjį darbą pirmyn varyti. Tas verčia Mar. Kol. Remėjus suvažiuoti į pirmąjį Seimą.

Kolegijos plėtimą, išvystymą negalima atidėlioti. Reikia greitai veikti, nes laikas nelaukia. Reikia gelbėti bent dalis mūsų tautos, jei visos išgelbėti nebutų galima.

Visi gerb. Remėjai žino, kad Marijonai tą darbą pradėjo ir varo pirmyn. Nė sant pakankamai vietos, į Marian Hills College vien priimami tie, kurie stoja į Vienuoliją ir nori darbuotis ateityje kaip marijonai mokslo įstaigose. Pašaliečiai kol kas negali būti priimami, — nėr kur padėti.

Naujiems-gi mokyklos rumams statyti, ar pastatytus pirkti, nėr už ką. Marijonai nesusėpėjo dar nei pusės skolos atmokėti už įsigytą farmą ir pastatytąją savą kolegiją. Visuomenė gelbsti įvairiais būdais, bet toji pagelba nebuvo taip gausi, kaip tikėtasi. Tą gerai žinodamas L. R. K. Federacijos Kongresas pakartotinai nutarė visose lietuvių kolonijose steigti Marijonų Kolegijos Remėjų skyrius ir raginti visus lietuvius Kolegijos statymui paaugoti vienos darbo dienos uždarbį.

Skelbiamoji priemonė sukelti reikalingas lėšas yra labai gera, kad tik iš vieno milijono Amerikos lietuvių atsirastų bent 20,000 žmonių, kurie paaugotų vienos dienos uždarbį, o tikrai — Kolegiją kitą rudenį gal jau turėtume.

Susirinkus Seiman gerb. Remėjams teks įvairius sumanymus apsvarstyti, naujų pateikti.

Visų Mar. Kol. Remėjų skyrių nuoširdžiai prašau padaryti skyrių susirinkimus, sutarti dalyvauti I Seime, pagaminti savų įnešimų, sumanymų. Seimas įvyks ar 23, ar 31 spalį. Diena tikrai dar nenustatyta, bet ruoštis jau laikas.

Norėčiau taipgi priminti gerb. Skyrių valdyboms ir atskiriams Remėjams, kad sužinojus apie kurio nors Remėjo-Remėjos mirtį praneštumėt į Centrą. Už kiekvieną Mar. Kol. Remėją yra laikomos dvejios šv. Mišios Marijonų Vienuolyne. Jeigu nepranešite, skriaudą padarysite mirusiems Remėjams.

Ateina darbo metas. Su naujais paisyžimais stokime į kilnų darbą.

Kun. K. Matulaitis,

Mar. Kol. Remėjų reikalų vedėjas.

Kolegijos Remėjai:

A. Sklenis Athol, Mass.	\$ 10.00
O. Maciejauskaitė Chicago, Ill. ..	3.00
A. Čiževskis " "	3.00
Br. Zukis " "	3.00
M. Navickienė Shenandoah, Pa. ..	3.00
A. Dapkunienė " "	3.00
A. Zizminskaitė Racine, Wis.	3.00
B. Mockaitė " "	3.00
M. Kolesinskienė Chicago, Ill.	3.00
Br. Jaškus Wilkes Barre, Pa.	3.00
M. Rakauskienė Westville, Ill. ..	3.00
O. Lipnickienė Chicago, Ill.	5.00
A. Salaševičius Montreal, Kan. ..	3.00
Pr. Bainonytė Worcester, Mass. ..	3.00
J. Gasparkienė Chicago, Ill.	3.00
A. Paľdauskas So. Boston, Mass. ..	3.00
P. Marcelionis " "	3.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras:

(Bus daugiau).

Amerikos Lietuvių Žinios.

Rugs. 14 d. 3 val. po pietų, Labdarybės Sąjungos vadai ir veikėjai pradėjo kasti pamatus Lietuvių Šv. Kryžiaus Ligoninei, Chicago, Ill. /Tai bus viena gražiausių lietuvių įstaigų Amerikoje. Jos pastatymas kainuos virš \$324,000 dolerių. Visi joje įrengimai bus sulig naujausių ir vėliausių moderninių išradimų. Ligoninę ves ir prižiūrės darbščiosios Šv. Kazimiero Sešerys, kurios tam darbui jau yra pasiruošusios. Labdarybės Sąjungos vadai pasitiki, kad lietuvių visuomenė dabar nuoširdžiai remis Sąjungą savo aukomis ir darbu, kaip pamatys, ši realų ir didelį darbą vykinant. Juk tai bus mūsų įstaiga, kurioje gal ne vienam iš mūsų teks kreiptis nelaimių-ligų valandose, ieškoti pagalbos ir sveikatos. Be to, Labdarybės Sąjunga nemano tik tuo dideliu darbu pasitenkinti. Jinai, kaip iki šiol, taip ir toliau rupinsis lietuvių našlaičių šelpimu ir eis prie kito savo taipgi didelio ir reikalingo darbo — steigimo našlaičiams ir seneliams prieglaudos. Tat, Labdaringoji Sąjunga, šioje savo iškilmingoje valandoje kreipiasi į geraširdžią lietuvių visuomenę, prašant nuoširdžiai kooperuoti svarbiuose ir sunkiuose jos darbuose. Pirmutinis Ligoninei pamatus pradėjo kasti pral. kun. M. Krušas, dalyvaujant valdybai, visuomenės, organizacijų ir spaudos atstovams. Labdaringos Sąjungos direktoriais dabar yra: Pirm., M. Šlikas, išd., kun. F. Kudirka, rašt., V. Balanda. Direktoriai: Kun. F. Kudirka, kun. Ig. Albavičius, kun. H. J. Vaičiūnas, B. Sekleckis, M. Šlikas, A. Nausėda, B. Nenartonis, A. Valančius, Ž. Gedvilas, V. Strioga, V. Balanda.

Komisija Ligoninės Statymo: A. Nausėda, pirm., kun. Ig. Albavičius, kun. F. Kudirka, B. Sekleckis, M. Šlikas, D-ras S. Brenza, Arch. M. Žaldokas.

Labd. Agitatoriai: J. Dimša, V. Ba-

landa, M. Šlikas.

Philadelphia, Pa. 25 metų sukaktuvės Šv. Jurgio parapijos. Rugs. 25 d. jurgiečiai apvaikščios 25-ių metų sukaktuves savo parapijos gyvavimo. Iškilmes bus bažnytinės ir pasaulinės. Bus iškilmingos pamaldos, banketas ir t. p.

Brooklyn, N. Y. Išvažiavimas pavyko. Rugsėjo 4 d. buvo surengtas, New Yorko Kat. Feder. Apskričio didelis išvažiavimas, Forest Parke. Išvažiavimas pavyko visais žvilgsniais, nes diena buvo kuogražiausia, taigi ir žmonių privažiavo daugybė. Iš to galima spręsti, kad Federacijai liks nemaža pelno, nes ką turėjo piknike, viskas išėjo.

Vieni per visą dieną gražiai linksminosi parko giraitėj, kiti su savo senais pažįstamais šnekučiavosi, kiti turėjo progos su kitų kolonijų lietuviais susipažinti ir gražiai laiką praleisti tyrame ore. *S-as.*

Athol, Mass. Rugpiučio 28 d. įvyko iškilmės pagerbimo didžiai gerb. kun. klebono Aug. Petraičio. Jo vardo dieną par. svetainėje buvo labai gražiai išpuošta. Stalai aprėdyti, papuošti gyvomis gėlėmis. Gražiai buvo papuoštas stalas ir kėdė gerb. kun. A. Petraičio. Dalyvavo daug svečių.

Detroit, Mich. Šv. Jurgio parapijos piknikas, rugp. 28 d., neblogiausia pavyko. Pelno liko suvirš \$500.00. Ši pikniką rėmė mūsų biznieriai aukomis ir skaitlingu atsilankymu. *G. P.*

Grand Rapids, Mich. Prakalbos. Rugp. 29 d. įvyko p. F. Pikčilingienės prakalbos. Nors mūsų kolonija tautiniam veikime yra apsnudus, tačiau žmonių susirinko nemažai.

Prakalbos pavyko. Įeinant kalbėtojai į svetainę, žmonės sustojo ir rankų plojimu pasveikino, kaip pirmą moterį atvokusią į užjuriu. *M. B-tė.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Einant išpažinties iš viso gyvenimo ar yra reikalas išpažinti ir tas nuodėmės, kurios buvo pirmiau pasakytos per kitas išpažintis.

Chicagietė, "Laivo" Skaitytoja.

ATSAKYMAS. — Jeigu pirmiau atliktos išpažintys buvo negeros, tai reikia pasisakyti vėlą visas atmenamas nuodėmės delto kad nei viena nuodėmė nebuvo atleista. Jeigu tokia išpažintis atliekama tik iš pamaldumo, — tai galima primint tik sunkesnės, arba vadovautis nuodėmklausio nurodymais.

KLAUSIMAS. — Koks yra geresnis laikraštis Lietuvoje? Noriu žinoti, meldžiu paaiškinti? *V. P. J. Detroit, Mich.*

ATSAKYMAS. — Dienraštis — yra geriausias "Rytas", savaitraštis — "Šaltinis", mėnesinis — "Žvaigždė". Jei Tamsta kurį jų norėsi parsitraukti, — partarpininkausime.

KLAUSIMAS. — Ar katalikiškas yra darbas rinkti iš merginų tarpo gražuoles, kaip tai atsitiko "Palangoje" L. D. S. išvažiavime rugp. 19 d.? Daug žmonių pasipiktino. *J. G-lins, Waterbury, Conn.*

ATSAKYMAS. — Kur yra pamatuotas pasipiktinimas, ten nėra katalikiškas darbas. Negerai, kad mūsų žmonės ima svetimomis ligomis sirgti. Pamatė kaip netikėliai gadina jaunų merginų dorovingumą "dailės kontestais", ima patys mergaičių gėdingumo pamatus griauti. Iš tokių kontestų nėra Dievui garbės, bet daug naudos velniui.

KLAUSIMAS. — Ar generalės absoliucijos atlaidus tretininkams galima gauti nebuvus prie Komunijos, o tik padarius dvasiškos Komunijos aktą?

N. N., Baltimore, Md.

ATSAKYMAS. — Taip. Popiežiaus vardu teikiamojo palaiminimo ir generalės absoliucijos atlaidus galima apturėti

esant malonės stovyje, pasimeldus šv. Tėvo intencija.

Visuotiniams atlaidams įgyti sąlygos yra tokios: gera išpažintis, šv. Komunija malda šv. Tėvo intencijai.

KLAUSIMAS. — Ar valia katalikams duoti auką palaidojimui numirusio žmogaus, jei jis neprigulėjo prie bažnyčios, mirė be kunigo iš savo liuosos valios ir yra laidojamas tautiškose kapinėse, o aukas renka jam panašus bolševikėliai?

Chicagietė, "Laivo" Skait.

ATSAKYMAS. — Amerikoje laidojimais užsiima arba giminės, arba draugijos, arba valdžia. Kad ir žmogus, gimiinių neturėtų, tai jį palaidos draugija, kuriai jis priklausė, arba miestas. Taigi rinkti aukas nuo katalikų, ir katalikams prisidėti savo aukomis prie bolševikų, kitų bedievių laidojimų, butų tikra nesamonė, paikumas. Tie, kurie taip daro, parodo, kad jie visai neišmano, kas tai yra gailėstingumas: — prisidedami savo aukomis prie bedieviškų laidotuvių ir jose dalyvaudami pasirodo, koki jie yra neišmanėliai, ir tiems patiems bedieviams padeda pajuokti ir save ir savo tikėjimą.

KLAUSIMAS. — Kodel šv. Mišios yra laikomos ne po dvyliktai val., bet prieš dvyliktą? *C. C., iš Braddock, Pa.*

ATSAKYMAS. — Šv. Mišias laiko kunigas nevalges. Nejaugi Tamsta norėtų, kad kunigas pašninkautų ne tik iki dvyliktai, bet ir toliau, iki 6, 8 val.? Kita, — toks yra Bažnyčios įstatymas. Trečia, labai gera, kad prieš piet atlaikomos pamaldos, tuomet pusė dienos lieka pilnam poilsui. Darbo žmonėms tas labai svarbu.

KLAUSIMAS. — Jeigu bedievis visą savo amžių nėjo bažnyčion nei išpažinties, o matydamas, kad jau baigiasi jo gyvenimas, tuomet šaukia, rėkia: kunigo,

kunigo. Tai kodėl jie toki keisti? Žmonės katalikai užlaiko kunigus, bažnyčia, o jie nei cento neduoda; bet gera, kad kunigai nuo jų nors dalį pinigų parapijai išreikalaują.

C. C., iš Braddock, Pa.

ATSAKYMAS. — Tikrų bedievių nėra, yra apsileidėliai, apsimetėliai, netikėliai. Amžinumos akyvaizdoje ima rimčiau protauti, ir kas suspėja — taiso gyvenimą. Jie, aišku, gali išsisukti nuo parapijonų pareigų, bet iš Dievo teismo neišsiskus. Dievas pareikalauš atskaitos iš kiekvieno cento kaip jį sudorojo, ar savo išganymui, ar pražūčiai. Savo visus reikalus reikia tvarkyti per ištisą gyvenimą, o

ne mirties valandoje. Tamsta visai teisingai reikalauji, kad kokį atsivertėlį laidojant su bažnytinėmis apeigomis reikėtų pirma pasirupint, kad jo skola parapijai už pragyventus toje parapijoje metus būtų išmokėta. Giminės tuomi pirmiausia turėtų susirupint, jeigu nori nelaimingą nabašniką gelbėti. Ką jam gelbės, kad ir didžiausios iškilmės, ką jam padės šv. Mišios, nors ir daug jų būtų atlaikyta, jeigu jis stos Dievo teisme, kaip vagis, apvogusis savo brolius katalikus, kurie per ilgus gal metus turėjo jo dalį mokėti bažnyčios ir parapijos išlaikymui.

* * *

Lietuvos Žinios

ELTA — praneša, rugsėjo 9 rytą Tauragėje įvyko riaušės, kuriose dalyvavo šimtas žmonių. Riaušininkams vadovavo pašalintas iš kariuomenės kapitonas Majus social-demokratas, Mikulskis mokytojas ir Soltanas. Vienas riaušininkas užmuštas, du sužeisti ir netikėtai užmuštas vienas leitenantas. Riaušininkų vadai pabėgo į Jurbarko miškus su dviem šimtais trisdešimts tukstančių litų pagrobtų iš Lietuvos Banko. Tauragėje suimta 60 asmenų. Padėtis atstatyta tą pačią dieną po pietų. *Lietuvos Pasiuntinybė Amerikoje* Washington, D. C.

ELTA — praneša, Tauragės įvykiams ištirti sudaryta komisija iš pulkininko Korevos, Lipčiaus, Girštauto. Vadas Mikulskis policijos užkluptas nepasidavęs, nukautas. Prie jo rasta pagrobtų dvidešimts tukstančių litų. Kretingoj trijų riaušininkų bėgusių Latvijos sienos linkui susišaudant užmuštas nuovados viršininkas. Socialdemokratai Plečkaitis ir kiti rugsė-

jo devintą ruošė puolimą Alytuje, bet nerado prijaučiančių. Paplauskas, Kedys pabėgo Lenkijon. Gyventojai pasipiktinę riaušėmis reikalauja kaltininkus tinkamai nubausti. Tauragės darbininkai neprisidėjo prie riaušių. Suimta šimtas asmenų.

Suimtųjų tarpe žymus liaudininkai — Kvieska, Žygelis, Petrauskas, Tornau, Biduszas, Švambarys.

Liet. Pasiuntinybė Amerikai.

— Pirmininkas prof. Voldemaras pasikalbėjime su spaudos atstovais štai ką pareiškė dėl referendumo: — Referendumas įvyks dar šįmet, bet tai nereiškia, kad tiktai šįmet. Viskas priklausys nuo darbų eigos. Noriam paruošti kaip galint greičiau, kadangi slaptumas ir viešumas yra reletyvus dalykas, tad referendumas nebūtinai turės būti slaptas. Referendumo esme pasisakyti — taip ar ne.

Patašinė (Kvietiškio val). Rugpiučio 14 d. pas pil. Kretvėną, Patašinės kaimo moksleivių grupė surengė vakarą. Vaidi-

no porą komedijėlių: "Moteriškas Siuvėjas" ir "Tarnas įpainiojo". Nors mokslėivių ruošiamas vakaras, bet prastai nusisekė. "Šaltinis".

Birštonas (Alyt. apskr.) Rugs. 7 d. besimaudydamas Nemune prigėrė 9-to pulko orkestro auklėtinis apie 9 metų amžiaus. Velionis plaukti nemokėjo. Susita-

ręs su kitais vaikais plaukti per Nemuną, jis, kaip nemokantis, pasiėmė lentukę ir plaukė, įplaukus į vidurį Nemuno lentukė išsprudo ir jis prigėrė. Daug žmonių tai matė ir net laivas buvo, bet niekas negelbėjo. Reikėtų su vandeniu buti atsargėsiems.

— 0 —

PRAŠOME BALSIAI PASISKAITYTI! UŽSIMOKA DAILIAI IŠRODYTI!

Per 18 metų ištikimai ištarnavę Brighton Parko žmonėms, mes atidarėme moderniškiausią ir vėliausios mados barbernę po num.

2557 W. 43 St., Chicago, Illinois

Maloniai kviečiame visus savo senuosius kostumerius ir visus Brighton Parko žmones naudotis mūsų patarnavimu, o užganėdinimą mes pilnai garantuojame.

Mes griežtai tvirtiname, kad ieškodami geresiuo patenkinimo ir geresnio darbo kitur, niekur nerasite.

Mūsų šapa aprupinta naujaisiais ir geriausiai instrumentais visokiems darbams atlikti: moterims plaukus suraityti joms plaukus nukirpti, masažui atlikti, shampoo padaryti, apsilinti ir visokius darbus atlikti plaukams ir apskritai galvai.

Pas mus nėra nuobodaus laukimo. Pas mus nuolatai dirba trys (3) barberiai ir jie visada pasirengę suteikti jums geriausią patarnavimą.

Mes išsidirbome Brighton Parke tokį vardą, kokio niekas neišgalėjo išsidirbti. Šioje kolonijoje nei vienas barberis negali susilyginti su mumis, nes mes čia darbavomės ilgus metus ir darbavomės, kad užganėdinti žmones.

Todėl jūs neprivalote bijoti susenėti. Ateikite pas mus ir mes jus pajauinsime.

Malonu mums paskelbti Chicagos gyventojams, kad mes šiame mieste tesame tik viena Barberių šeimyną.

Su pagarba

J. KONCEVIČIUS IR SUNUS

2557 W. 43 St., Chicago, Ill.

Tel. Virginia 0590

Mūsų Skyrius:

2734 W. 43 St.

Chicago, Illinois

Mūsų Obalsis:

"Patarnavimas ir Patenkinimas."

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.